

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Р1 32/2016
03.02.2016. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија Весне Поповић, председника већа, Божидара Вујичића и Лидије Ђукић, чланова већа, у извршном поступку извршног повериоца Р.В., АД из Б., против извршног дужника В.С. из Р., решавајући сукоб месне надлежности између Основног суда у Косовској Митровици и Првог основног суда у Београду, у седници одржаној 03.02.2016. године, донео је

РЕШЕЊЕ

За поступање у овом предмету месно је надлежан Други основни суд у Београду.

Образложење

Први основни суд у Београду решењем И 27486/10 од 22.04.2013. године, ставом првим изреке, ставио је ван снаге решење о извршењу Првог основног суда у Београду И 15239/07 од 19.07.2007. године; ставом другим изреке, Први основни суд огласио се месно ненадлежним за одлучивање о предлогу за извршење извршног повериоца од 12.07.2007. године, као и за спровођење извршења; ставом трећим изреке, одлучено је да се по правноснажности решења предмет достави Основном суду у Косовској Митровици, Судска јединица Ранилуг, као месно надлежном суду.

Основни суд у Косовској Митровици, није прихватио месну надлежност, па се актом И 257/15 од 19.01.2016. године, обратио Врховном касационом суду ради решавања сукоба месне надлежности.

Решавајући сукоб надлежности између Основног суда у Косовској Митровици и Првог основног суда у Београду, на основу члана 23. став 2. Закона о парничном поступку („Сл. гласник РС“, број 125/04 и 111/09), на чију примену упућује члан 506. став 1. Закона о парничном поступку („Сл. гласник РС“, број 72/11 и 55/14), у вези члана 10. Закона о извршењу и обезбеђењу („Сл. гласник РС“, број 31/11...55/14), Врховни касациони суд је нашао да је за поступање у овом предмету месно надлежан Други основни суд у Београду.

Према стању у списима, извршни поверилац је 12.07.2007. године, поднео предлог за извршење против извршног дужника В.С. из Б.. Четврти општински суд у

Београду је донео решење о извршењу И 15239/07 од 19.12.2007. године, којим је одредио предложено извршење. Током поступка решење о извршењу није могло да се достави извршном дужнику обзиром да је био одсељен са означене адресе у Б., потом је извршни поверилац доставио другу адресу у Б. на којој извршни дужник има пребивалиште, а суд је током поступка обавештен да се извршни дужник одселио у село Р. на територији за коју је надлежан Основни суд у Косовској Митровици.

Члан 10. Закона о извршењу и обезбеђењу прописује да у поступку извршења и обезбеђења сходно се примењују одредбе Закона о парничном поступку, ако овим или другим законом није другачије одређено.

Закон о парничном поступку, који се сходно примењује у овом поступку у члану 15. став 2. прописује да ако се у току поступка промене околности на којима је заснована надлежност суда или ако тужилац смањи тужбени захтев, суд који је био надлежан у време подизања тужбе остаје и даље надлежан и ако би услед ових промена био надлежан други суд исте врсте.

У време покретања извршног поступка извршни дужник је имао пребивалиште на територији Београда, и надлежном суду у Београду извршни поверилац је поднео предлог за извршење. Стога околност што је у току поступка извршни дужник променио своје пребивалиште, није од утицаја на засновану надлежност суда у Београду. То би евентуално могло да има значаја за примену члана 38. став 4. Закона о извршењу и обезбеђењу. Обзиром да је овај предмет коначном расподелом предмета био додељен у рад Другом основном суду у Београду, тај суд је надлежан за даље поступање.

Из наведених разлога, Врховни касациони суд је одлучио као у изреци, на основу члана 23. став 2. Закона о парничном поступку.

**Председник већа-судија
Весна Поповић,с.р.**